

Jo ho veig així

Els últims virreïnets

Tota la història dels pobles està plena de lluites fratricides, de lluites interminables per a manar, equivalent a dominar el diner dels components de la mateixa tribu i preservar dins les estructures nacionals, el domini permanent; tot sota el sagrat interès de la pàtria.

La història de l'home, s'ha escrit sota l'aureola del poder aconseguit invariablement, per confabulació. Si el domini emana d'un pacte social, el poder és transitori, ja que obeeix a un consens i els actors queden eliminats automàticament quan el consentiment resta invalidat; regles morals que deriven en acceptar l'opinió dels governants i, en democràcia, acceptar l'opinió de la majoria.

Si el domini és per la força, automàticament s'eliminen fins que la força és pròpia i, aquesta estabilitzada, dona el poder per submissió i per col·laboració, ja que el dictador no pot deixar de comprar voluntats, passant la factura dels seus col·laboradors al poble, que no té ni li queda altre remei que pagar. Normalment el preu és alt, i si el poble demostra el seu descontent, se l'acusa com enemic i la repressió el convencerà que té d'emmotllar-se a la immoralitat del poder i el sistema es generalitza, s'embruteix el poble perdent-se la solidaritat nacional, cosa que encaixa perfectament amb les apetències de l'oligarquia dominant.

Anteriorment a l'Imperi Romà, sota l'imperi i després d'ell, el poder per la força ha prevalgut per damunt el poder representatiu, excepte en zones privilegiades geogràficament, on el poble gaudeix de certa desimboltura econòmica, oposada al principi autoritari, reclamat, on les dificultats econòmiques acaben per vendre la llibertat precària i destruir-la al més petit descuit, perquè l'home té irresistible atracció al poder i l'ambició no accepta cap voluntat que no sigui la pròpia.

Per poc que llegim i escoltem, copsarem que en el nostre país, existeix una mentalitat proporcional al seu desenvolupament cultural. A més ignorància més absolutisme, més creguts, més amor propi, i a més cultura més respecte per la persona i per les seves idees. Arreu es reproduïx l'individu cegat al discerniment, recolzat per dogmes de grup i que en nom de principis respectables, intenten imposar la seva voluntat, emparats per una força repressiva dels que ells són simples peons de brega. No estaria de més recordar el flagell nazi, on unes joventuts enverinades per doctrines de pretesa superioritat i fanatitzades, engendraren una hecatombe humana. ¿On s'incuben aquestes joventuts egoistes i obcecades de dretes i esquerres que rutinàriament repeteixen les mateixes paraules, pròpies de manipulada estupidesa?

A la llum de la història les esquerres mai han estat una força consistent a Espanya, però les dretes són de témer, doncs són el refinament maquiavèlic i posseeixen dots de persuasió quan la majoria de població és ideològicament neutra i políticament verge i a més el diner és conservador i tots anem darrera el diner.

Un exemple: Les restes de la joventut manipulada les trobareu en les façanes de la ciutat. No al comunisme. No al capitalisme. No a la democràcia —sols el que a mi em convé— una expressió antipàtria, antisocial. Aquestes mentalitats expliquen la decadència de les nacions i desastres militars.

L'Europa de les famílies fou destruïda en la guerra del 14-18, i degut a la victòria, els exèrcits vencedors s'aristocratitzaren, i en la guerra 39-45 sofriren una derrota sense precedents en la història, i el poderós, com mai, exèrcit nazi jerarquitzat, fou derrotat per l'exèrcit popular rus —no el comunista— doncs en nom de la santa Rússia el poble lluità pel seu futur. Una democràcia que no admet l'aristocràcia d'EE.UU. fou prou per ajupir al poderós nazisme i l'absolut Japó.

També Espanya ofereix un llarg testimoni de que el compàs de la decadència de les famílies sigui la decadència nacional. La Península Ibèrica després dels romans fou dominada pels visigots, anys 414 a 713. A continuació pels àrabs, 713 fins a 986 a Catalunya, i fins a 1492 a la península. Envaïda la península Ibèrica pels àrabs, la reconquesta es porta a terme per agrupaments territorials i així nasqueren els regnes d'Aragó, Castella, Lleó i senyories bascos.

Catalunya, regida per comtes, per unió matrimonial de Petronella i Ramon Berenguer, forma la Confederació Catalana-Aragonesa, 1131, que s'expandí pel Mediterrà, ja que el comerç ofería més avantatges econòmiques que l'impost sobre terres conquerides —esperit de raça— època pròspera fins que aparegué la decadència en no gaudir Catalunya de superioritat marítima. Acabada la dinastia catalana a la mort de Martí l'Humà, 1410, per parentiu de família, fou proclamat rei Ferran d'Antequera, forjat terres endins. Després regnà Joan II 1459 a 1479, Catalunya es revoltà per injustícies reials i per això Barcelona sofrí el primer setge, 1472.

Existia a Europa una tendència unificadora per acabar amb les discòrdies feudals i per equilibri de poder, es concertà el matrimoni d'Isabel de Castella amb Ferran IV d'Aragó on nasqué l'Estat Espanyol que es comprometé a respectar els furs i llibertats dels pobles hispànics. Les primeres que es perderen foren les de Castella, amb l'execució dels comu-

Drogueria

MARTÍ

(PINTOR)

PINTURA MODERNA, RÈTOLS I PAPERS PINTATS

Venda de papers pintats, pintures
i articles neteja

La Sagrera

Tel. 844 82 59

STA. EULÀLIA DE RONÇANA

CONSTRUCCIONS

Molins

Tels. 844 82 82 - 844 81 74 - 844 90 10

Carrer Pi Gros - «Urb. Bosc del Forn»

Tel. Oficina: 844 81 81

Santa Eulàlia de Ronçana